

Sygn. akt I CZ 70/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku S. Z.

przy uczestnictwie T. B., Z. B. i K. B.

o dział spadku i zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 listopada 2014 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 19 maja 2014 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 19 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie S. Z. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z 12 grudnia 2013 r., uznając, że skarżąca nie uzupełniła braków formalnych skargi kasacyjnej, a mianowicie nie uzasadniła wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, czego ustawodawca wymaga w art. 394⁴ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie z 19 maja 2014 r. wnioskodawczynie zarzuciła, że zostało ono wydane z obrazą art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez odrzucenie skargi mimo braku ku temu podstaw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 398⁴ § 2 k.p.c. składający skargę kasacyjną ma obowiązek zawrzeć w niej odrębny wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem. Z akt sprawy wynika, że Przewodniczący w V Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w W. zarządzeniem z 16 kwietnia 2014 r. wezwał skarżącą do uzupełnienia braków formalnych jej skargi kasacyjnej, między innymi przez uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. Wykonując wezwanie wnioskodawczynie wniosła do Sądu Okręgowego pismo z 30 kwietnia 2014 r. i wskazała w nim, że skarga powinna być przyjęta do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Zasadnie zarzuca wnioskodawczynie, że nie jest rzeczą sądu, za pośrednictwem którego skarga kasacyjna ma być skierowana do Sądu Najwyższego, aby dokonując oceny formalnej pisma procesowego badał treść i zasadność argumentów przytaczanych przez wnoszącego skargę odnośnie do podstaw przyjęcia skargi do rozpoznania, ponad sprawdzenie, czy odpowiada ona wymaganiom określonym w art. 398⁴ § 1 i 3 k.p.c. oraz czy wniosek o przyjęcie skargi zawiera podstawę i czy towarzyszy jej uzasadnienie tej podstawy (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Takie wymagania skarga wnioskodawczynie spełnia, a skoro uważa ona formalnie zamieszczone w skardze kasacyjnej uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania za wystarczające, to merytoryczna ocena tego wniosku i jego uzasadnienia należeć będzie do Sądu Najwyższego, który rozstrzygnie o przyjęciu skargi do rozpoznania albo o odmowie tego przyjęcia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), mając za podstawę argumentację skarżącej co do

zasadności wskazanych przez nią przesłanek przyjęcia skargi na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.